

Sygn. akt IV Kz 287/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Kılczewska

Sędziowie SSO Anna Bałazińska – Goliszewska (spr.)

(...) del. do SO Piotr Wylegalski

Protokolant Aneta Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Bogdana Myrny

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15 kwietnia 2013 r.

zażalenia **obrońcy podejrzanego**

w sprawie M. S. (1) i innych

podejrzanego o czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia

z dnia 22 marca 2013 r. sygn. akt V Kp 464/13

w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił:

zażalenia nie uwzględnic i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia postanowieniem z dnia 22 marca 2013 r. na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art. 258 § 1 pkt 1 i 2 i § 2 k.p.k. zastosował wobec podejrzanego M. S. (1) środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania na czas trzech miesięcy, to jest do dnia 20 czerwca 2013 r.

Na powołane postanowienie, zażalenie wniósł obrońca podejrzanego i zaskarżając orzeczenie w całości, zarzucił:

1. naruszenie prawa procesowego, a to:

- **art. 258 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.** polegające na pozbawionym oparcia w ustaleniach faktycznych przyjęciu, iż w przedmiotowej sprawie zachodzi realna obawa mactwa oraz uzasadniona obawa zakłócenia prawidłowego toku postępowania, bądź ukrywania się podejrzanego, podczas gdy okoliczności faktyczne nie zawierają podstaw do takiego twierdzenia;

- **art. 258 § 2 k.p.k.** poprzez uznanie, że podejrzanemu grozi surowa kara, podczas gdy okoliczności sprawy, a przede wszystkim zgromadzony do tej pory materiał dowodowy nie daje podstaw do takiego stwierdzenia;

2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę tego orzeczenia, a który to błąd miał wpływ na treść tego orzeczenia poprzez przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie spełniona została ogólna przesłanka stosowania środków zapobiegawczych, wyrażona w **art. 249 § 1 k.p.k.**, gdy tymczasem zebrane w sprawie dowody nie wskazują na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany popełnił przestępstwo, a pogląd Sądu w żaden sposób nie znajduje uzasadnienia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym i wynika jedynie z błędu logicznego w rozumowaniu Sądu Rejonowego.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uchylenie tymczasowego aresztowania i zastosowanie środka zapobiegawczego o charakterze nieizolacyjnym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie skarżącego nie zasługuje na uwzględnienie.

Analiza akt sprawy wskazuje, iż stanowisko Sądu Rejonowego w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego jest słuszne.

Słusznie Sąd Rejonowy uznał, iż zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że M. S. (1) dopuścił się zarzucanego mu czynu, w tym m.in. zeznania pokrzywdzonego M. S. (2), czynność okazania podejrzanego oraz wyjaśnienia współpodejrzanego S. P. oraz R. G.. Wbrew zarzutom obrońcy zostały zatem spełnione przesłanki z art. 249 § 1 k.p.k., umożliwiające zastosowanie środka zapobiegawczego.

Na obecnym etapie postępowania jedynie izolacja podejrzanego w sposób prawidłowy zabezpieczy dalszy tok postępowania jurysdykcyjnego. M. S. (1) zarzucono popełnienie występku wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 280 § 1 k.k., za które ustawa przewiduje surowe zagrożenie karą pozbawienia wolności. Biorąc zatem pod uwagę charakter stawianego mu zarzutu, dotychczasową karalność M. S. (1) i popełnienie przestępstwa w warunkach recydywy z art. 64 § 2 k.k., wbrew zarzutom skarżącego realne jest wymierzenie mu surowej kary - w myśl art. 258 § 2 k.p.k. Zagrożenie surową karą pozbawienia wolności stwarza natomiast samo w sobie uzasadnione domniemanie, że podejrzany może w toku toczącego się postępowania podejmować czynności destabilizujące to postępowanie, w tym uchylać się przed wymiarem sprawiedliwości. Z uwagi na to, że wskazywana okoliczność ma charakter domniemania prawnego, nie jest konieczne dowodowe wykazywanie, aby M. S. (1) w przeszłości konkretne działania w tym kierunku już podejmował. Przy czym, o realności istnienia w niniejszej sprawie obawy utrudniania postępowania świadczy zachowanie podejrzanego - podczas zatrzymania przez funkcjonariuszy policji - w postaci posłużenia się fałszywymi danymi osobowymi. Istotne jest także, iż podejrzany nie przebywa w miejscu zamieszkania w L., a zatrzymany został we W., co jak trafnie wskazał Sąd Rejonowy, dodatkowo uzasadnia obawę ukrywania się przed organami ścigania w myśl art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k.

Ponadto, nie można się zgodzić ze skarżącym, że ze strony podejrzanego nie zachodzi realna obawa mactwa - w myśl art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. Charakter zarzucanego M. S. (1) przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. rodzi obawę, iż w warunkach wolnościowych mógłby on podjąć próby bezprawnego wpłynięcia na treść m.in. zeznań pokrzywdzonego czy wyjaśnień współpodejrzanego, dla przedstawienia korzystnej dla niego wersji wydarzeń. To sprawia, iż w pełni uzasadnioną jest obawa, iż M. S. (1) w razie niestosowania środka zapobiegawczego o izolacyjnym charakterze, może podejmować próby mactwa oraz innych bezprawnych działań utrudniających postępowanie. Realna jest zatem obawa mactwa procesowego z art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k.

Konieczność stosowania tymczasowego aresztowania uzasadniona jest zatem wagą stawianego podejrzanemu zarzutu, a także koniecznością ustalenia obiektywnego przebiegu zdarzenia. Dlatego też na obecnym etapie postępowania, nieizolacyjne środki zapobiegawcze nie są wystarczające do zabezpieczenia prawidłowego jego przebiegu.

Z tych powodów, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.